

Deklaration i Papua mot Indonesien

Den 26 januari 2011 samlades kyrkornas ledare och kristna papuanska församlingar för att framföra sin teologiska deklARATION om vad som pågår i Papua. I introduktionen förklarar organisatörerna att den indonesiska regeringens genomförande av autonomi för området har varit falskt samt förolämpat det papuanska folket.

Som kyrkor ifrågasätter de också den skrivelse som nyligen utfärdats av inrikesministern, 188,341 / 1 10/SJ om förtydligande avseende särskild reglering för Papua-provinsen den 13 januari 2011, och som ytterligare beskär det papuanska folket rättigheter i sitt eget fosterland.

Människor som stod bakom deklARATIONEN jämställer förhållandena med dem i Kairo, alltså en möjlighet för kyrkorna att tala ut och uttrycka sin inställning samt djupa oro i form av en teologisk deklARATION i åtta punkter:

1. Vi är övertygade om att processen för Indonesiens annektering av Papua är juridiskt och kulturellt bristfällig. Processen för valet (Pepera) 1969 har varit roten till problemen med demokrati och lag för folket i Papua. Ända sedan integrationen i Indonesien har Papua varit ett oroligt område lett av den indonesiska regeringen.
2. Papuaner har genomgått en "Tyst historia av lidande" (memoria passionis) som leder till folkmord. Diskursen om folkmord har länge framförts av så många observatörer som är djupt oroade över själva existensen av papuaner. Begreppet folkmord kanske inte uppfyller de kriterier som ställts upp av FN eller andra nationer eller Indonesien. Men utifrån vår egen syn som offer, är folkmord verkligen vad som ägde rum genom tvångsstyre iscensatt av Jakarta i form av ideologi och utvecklingspolitik som går emot de infödda papuanerna. Transmigrationspolitik och obevekliga militära operationer är enligt vår uppfattning väl planerade program för att så småningom utplåna infödda papuaner. Papuaner är betraktade som "de andra" vilket motiverar övervakning, kontroll och civilisering. Papuaner är inte jämlika medborgare i Indonesien. Vissa observatörer i Jakarta ser detta som intern kolonialism eller förtäckt slaveri mot papuanerna.
3. Vi kyrkor i Papua uppmärksammar våra egna misslyckanden och synder för att ha varit tysta alltför länge vad gäller den demoniska och destruktiva karaktär som utvecklingspolitiken och moderniseringen har på infödda papuaner. Effekten är enligt observatörer i Jakarta intern kolonialism och förtäckt slaveri. Papuanska kyrkor har felaktigt tolkat Guds ord som säger: "Regering är Herrens representant på jorden, värd respekt" Hittills har detta gjort oss oförmögna att spela vår profetiska roll.
4. För att svara på utmaningarna som papuanerna står inför, är vi i kyrkorna fast beslutna att återvända till våra rötter, våra kristna traditioner, nämligen Bibeln och kyrkans historia. Därför ser vi det papuanska folkets lidanden utifrån bibliska perspektiv (Matteus 16:03 b) som tidens tecken och ser det som teologiska och missionsutmaningar. Detta innebär att Herren sänder oss, papuanska kyrkor till sitt folk som genomkorsar den mörka historien av lidande och förtryck. Det är därför, som kyrkorna i Papua regelbundet vill ställa frågor och kommunicera med Herren: "Vad har du i åtanke när det gäller beteendet hos dem som hänger sig åt förtäckt slaveri mot vårt folk? Håller du på dem och applåderar dem?"
5. Därför vill kyrkorna i Papua i detta kritiska läge uttrycka sitt missnöje när det gäller papuanerna i landet. Det är en integrerad del av vår kallelse att sprida de goda nyheterna under befäl av den heliga Skriften. Skriften och kyrkans historia är underlagen för våra åtgärder. I detta uppdrag är kyrkan skickad som herde för Herrens folk, för att behålla bilden av Herren att vara fri från missbruk (Joh 10:11, 21:12, 16, 19). Som herdar, är vi skyldiga att lyssna till rösterna från våra församlingar, i detta ljus höjer vi vår röst, eftersom "vårt livs båt är drunkning, ljuset av vårt folk är att avskräckas i namnet av utveckling och territoriell suveränitet".
6. När det gäller utvecklingspolitiken och den nuvarande administrationen, förklarar vi att den indonesiska regeringen har misslyckats med att främja välfärden för infödda papuaner, särskilt sedan speciellt självstyre antogs. Därför uppmanar vi
 - a) regeringen att genast stoppa hela processen för val av medlemmar av Majelis Rakyat Papua (MRP), den papuanska folkförsamlingen, som äger rum nu och svara på den 11-punktsrekommendation som MRP Grand Meeting lagt fram och
 - b) att öppna sig och föra en dialog med infödda papuaner via medling av en neutral tredje part för att nå en lösning samt
 - c) uttrycker vår bestörtning över attityden bland infödda papuanska statliga tjänstemän som är okunniga om rättigheterna för sitt eget folk.
7. Vi uppmanar våra papuanska samhällen att stå upp, arbeta för egen frälsning och uttrycka sanningen innan den nuvarande tyrannens statliga myndigheter genomdriver inre kolonialism, etnisk rensning (folkmord) och förtäckt slaveri mot vår egen nation.
8. Till våra papuanska samhällen, i Indonesien, och på andra håll, vänligen be för oss i solidaritet så att vi med styrka kan bemöta dagens utmaningar i Papua som är fulla av smärta och tårar.

Ledare för kyrkorna i Papua

Undertecknad

Elly D. Doirebo M.Si

Vice ordförande för synoden av evangeliska kristna kyrkor i Papua

Pastor Dr Beny Giay

Ordförande för synoden av kristna kyrkor

Pastor Socrates Sofyan Yoman M.A

Ordföranden för förbundet av papuanska baptistkyrkor

Hendrik Amahorseja

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.